

Posudek vedoucího diplomové práce

Diplomant: Michaela Fornůsková

Téma a rozsah práce: Geneticky modifikované organismy a právní úprava nakládání s nimi
Práce o celkovém rozsahu 68 stran se skládá z celkem devíti částí věnovaných, kromě poslední části, kterou tvoří závěr, postupně věcným souvislostem problematiky, pramenům právní úpravy nakládání s geneticky modifikovanými organismy (dále jen „GMO“), hlavním zásadám, právní úpravě jednotlivých typů nakládání s GMO, přeshraničnímu pohybu GMO, specifickým oblastem právní úpravy, mezi něž autorka řadí označování GMO, geneticky modifikované potraviny a krmiva a ekologické zemědělství, principu informovanosti a účasti veřejnosti a judikatuře. Práci doplňují úvod, seznam zkratk a použité literatury, anglické shrnutí a klíčová slova.

Datum odevzdání práce: 2. března 2011

Aktuálnost (novost) tématu: GMO a právní úprava nakládání s nimi jsou vysoce aktuálním tématem, a to nejen v oblasti práva životního prostředí, ale též v oblasti ochrany lidského zdraví, práv duševního vlastnictví či mezinárodního obchodu. Jedná se také o téma poměrně nové, spojené s moderním rozvojem biotechnologií a potřebou reagovat na rizika s nimi spojená. Z hlediska zpracování formou diplomové práce se jedná o téma, které sice není studenty zcela opomíjeno, nelze jej však považovat za vyčerpané.

Náročnost tématu: Zvolené téma považuji za relativně náročné, a to jednak z hlediska věcného (zpracování tématu vyžaduje orientaci v problematice genetických modifikací), tak právního. Ačkoliv vnitrostátní, resp. evropská unijní, právní úprava samotného nakládání s GMO není nijak složitá, s problematikou souvisí celá řada poměrně složitých právních otázek (soulad právní regulace nakládání s GMO s pravidly Světové obchodní organizace, dále jen „WTO“, uplatňování principu informovanosti a účasti veřejnosti či principu předběžné opatrnosti a další). Situaci diplomantce neulehčil ani poměrně malý prostor věnovaný dosud problematice nakládání s GMO v české odborné právní literatuře.

Hodnocení práce: Přestože náročnost tématu odůvodňuje jistou shovívavost při hodnocení jeho zpracování, nemohu práci ohodnotit jinak než jako průměrnou. Co se formální stránky práce týká, nemám závažnější výhrady, práce je z hlediska grafického a stylistického na standardní úrovni, z hlediska obsahového však autorka zůstává daleko za svými možnostmi. Ačkoliv struktura práce je logická a není v ní opomenut žádný z důležitých aspektů problematiky, analýza právní úpravy je velmi povrchní, navíc místy nepřesná. Autorka sice uvádí nejvýznamnější relevantní normativní texty (mezinárodní, evropské unijní a české vnitrostátní), jejich obsahem se však zabývá na pouhých cca třiceti stranách, což je u takto širokého tématu velmi málo. Do značné míry se tak jedná o pouhé uvedení základních charakteristik právní úpravy, bez jejich hlubší analýzy, zdůraznění sporných míst a návrhů možných řešení. V některých částech práce se dokonce zdá, jako by autorka ani nepracovala s texty relevantních právních předpisů, ale pouze s jejich výkladem v odborné literatuře (např. klasifikace uvedená v kapitole 4.3.1. a kritéria bezpečnosti uvedená v kapitole 4.3.4. neodpovídají klasifikaci a kritériím bezpečnosti uvedeným v přílohách č. 2 a 3 zákona č. 78/2004 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty, obdobně u kapitoly 6.1.4. věnované testování chybí jakýkoliv odkaz na právní úpravu). Konkrétní připomínky směřuji například ke špatnému názvu Dohody o technických překážkách obchodu (*Agreement on Technical Barriers to Trade*, autorka název na str. 19

poněkud nelogicky překládá jako „Dohoda o odborných překážkách obchodu“), k chybnému uvedení zkratky „WTO“ pro Světovou zdravotnickou organizaci (str. 31), k používání pojmů „ES legislativa“ či „Společenství“ (str. 31, 36, 39, 40, 43), k nejasnému vymezení předmětu úpravy nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech (str. 46), k nedostatečnému vysvětlení změny Aarhuské úmluvy ve vztahu k účasti veřejnosti v rozhodovacích procesech týkajících se GMO (str. 52) či *de facto* moratoria na schvalování nových GMO uplatňovaného EU, resp. některými evropskými státy, a jeho právních důsledků (str. 56-57). Z celé práce je zřejmý spěch a snaha splnit závěrečnou studijní povinnost s co nejmenšími náklady. Symbolickým důkazem budiž výraz „Cartagenský protokol o biodiverzitě“ v závěru práce (str. 61). Je to škoda, neboť z práce, resp. některých jejích míst, je zřejmá autorčina schopnost logického uvažování a práce s prameny; bohužel ji však nedokázala (nebo nechtěla) využít.

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace: Přes uvedené výhrady konstatuji, že práce ještě splňuje požadavky kladené na diplomové práce na Právnické fakultě UK, a doporučuji ji k ústní obhajobě s navrženým klasifikačním stupněm **dobře**.

Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě:

V rámci obhajoby bych autorku požádala o vyjádření k následujícím tématům:

1. Vysvětlení vztahu dohod přijatých na půdě WTO k problematice GMO (autorka sice na str. 19 jsou tyto dohody uvádí mezi prameny práva nakládání s GMO, není však jasné, v čem spočívá jejich relevance).
2. Shrnutí nejvýznamnějších nedostatků české právní úpravy práva na informace a účasti veřejnosti ve vztahu ke GMO a návrhy *de lege ferenda*.

V Ústí nad Labem dne 19. března 2011

JUDr. Karolina Žáková, Ph.D.
vedoucí diplomové práce